

незнае гдѣ е отишелъ. Нито сродникъ има, нито пріятель има, за да я совѣтува, и да ѝ помогне. Въ опасностьъ честь-та си гледа, страхува се за живота отца своего; плачи за лишеніе-то на прелюбезнѣйшаго своего мужа. Знае че не е виновата, и не има способъ какъ да докаже невинность-та си; азъ не знамъ какъ тя живѣе; незнамъ какъ може да терпи толики злосчастія. Усѣщамъ за нея толика Печаль, и отегченіе, что-то наистина безъ издыханіе оставамъ. А когда-то я видѣ и когда-та я смысля сердце-то ми ся кжса, и не-можа слезы-те си да воздержа. (плачуща.)

Ери. Воистинну и азъ прискорбно чувствовамъ; когда вида нѣкоя жена да плаче, тотъ часъ ся умилостивявамъ. (бжрши очы-те си). Кой щеше да повѣрува? единъ человекъ кой-то толико е путешествовалъ не може погоренъ въ такива страсти да се покаже!

Іев. (Азъ на ницо не го вѣрувамъ.)

Мил. Намела е ускорбена, Намела е изоставена, но пакъ въ сердце-то си сохраниява обыкновенна-та си гордость.

Іев. Можешъ ли горделива Намела да наменнишъ?